

at de var kørt; han havde foretaget en Undersøgelse, og det havde vist sig, at Betændelsen i Brystet havde grebet om sig. Feberen var ogsaa stegen. Pigen var bleven meget urolig og havde bedt om at faa Præsten hentet for at blive berettet. Pastor Gaardbo var netop kommen og sad inde hos hende.

Damerne steg stille ned af Vognen og gik ind. Fru Vilhelmine, der var staaet af ved Stalden, kom først nu tilstede og hørte, hvad der var sket.

»Er Præsten derinde?« spurgte hun.

»Ja,« sagde Husjomfruen »Og jeg synes, Oline er bleven lidt roligere nu. Jeg kommer lige derinde fra.«

»Hvad er det for en Oline, der er syg?« spurgte Jytte. »Er det hende den rare, der ogsaa var her for to Aar siden? ... Tænk, det vidste jeg ikke!«

Fru Bertha var straks gaaet op til sig selv. Efter den Opdagelse, hun havde gjort paa Køreturen, taalte hun i Øjeblikket ikke at være sammen med Fru Vilhelmine. De andre Damer gik ind i Dagligstuen — ogsaa Jytte, skønt hendes Moder med et Tegn havde ladet hende forstaa, at hun gerne vilde tale med hende.

Den Tanke at have Døden i Huset havde gjort dem alle blege. Og uvilkaarlig dæmpede de deres Stemmer under Indtrykket af den højtidelige Handling, der gik for sig helt henne i den anden Ende